

Bijbelstudie Centrum - Uitgebreid Seminar over:
“de Laatste Dagen”.
in 25 delen.

deel 08 - 25

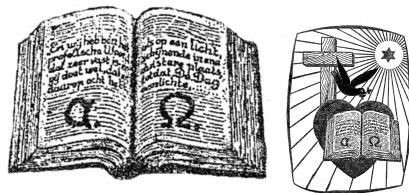
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Onze roeping tot gelijkvormigheid aan de Heer Jezus, zowel in Zijn lijden als in Zijn verheerlijking. De Schriftlezing, waarmee wij deze aflevering willen aanvangen, vindt u in **Ef. 1:15-23**.

“Daarom houd ook ik, gehoord hebbende van uw geloof in de Here Jezus en van uw liefde tot al de heiligen, niet op te danken, u gedenkende bij mijn gebeden, opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [uws] harten, zodat gij weet, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij de heiligen en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht,

die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt”.

Tot zover deze Schriftlezing, waarmee wij zo langzamerhand zijn gekomen tot de diepere dingen uit het Woord aangaande het onderwerp waarover wij samen nadenken.

Toch wil ik eerst nog een korte terugblik geven op hetgeen wij de vorige keren hebben behandeld en wel allereerst de voortijden (let wel: niet de voorschepping die reeds in Genesis 1 bestond), maar vanaf de schepping van Adam tot aan het kruis. Wij hebben daarbij gezien, dat elke voortijd eindigde met een gericht van God.

De eerste voortijd eindigde ermee dat het eerste mensenpaar na de zondeval uit het paradijs werd verdreven; dat was een gericht.

Ook de tweede voortijd, nl. het tijdperk onder het geweten, eindigde met een gericht: de zondvloed.

In de derde voortijd stelde God de mens onder een overheid, doch dat tijdperk monde uit in de torenbouw van Babel, zodat God de mensheid die toen nog één volk en een taal was, d.m.v. het gericht van de spraakverwarring tot vele volkeren met vele talen maakte. Daarmee voorkwam God dat de toenmalige mensheid zich door eenheid en eensgezindheid geheel zou vernietigen.

Vervolgens kwam de vierde voortijd: de bedeling onder de aartsvaders, vanaf de roeping van Abraham tot het zich vestigen in Egypte en ook dat was een gericht. Daarbij zagen wij tevens, dat God bij de roeping van Abraham de andere volkeren in zekere zin (doch tijdelijk) hun zelfgekozen wegen liet gaan, waarbij zij vervielen tot afgoderij met zon, maan en sterren, dat gehele heil des hemels, dat God had toebedeeld aan alle heidenvolkeren onder de ganse hemel.

Zo lezen wij in **Deutr. 4:19**. *“en dat gij ook uw ogen niet opslaat naar de hemel, en de zon, de maan en de sterren, het gehele heer des hemels, aanziet en u laat verleiden u voor die neer te buigen en hen te dienen, die de Here, uw God, heeft toebedeeld aan alle volken onder de ganse hemel”.*

De vijfde voortijd kwam vierhonderd jaar later, of te wel de bedeling van de wet (die God aan Mozes gaf) en die bedeling eindigde op Golgotha. De Heer Jezus is geboren onder de wet, geboren uit een vrouw en ook onder de wet gekruisigd. Er staat duidelijk geschreven in **Rom. 10:4**. *“want Christus is het einde der wet”.* Daarmee waren de voortijden definitief ten einde en brak het tijdperk van de laatste dagen aan.

Maar er staat nog iets in **Rom 10:4** en wel: *“Want Christus is het einde der wet, tot gerechtigheid voor een ieder, die gelooft”.* Want Christus heeft op het kruis van Golgotha de wet volbracht.

Wij leven nu in de tijd, waarop de Heer Jezus doelde, toen Hem bij de aanvang van Zijn in de synagoge van Nazareth het boek van de profeet **Jesaja** ter hand werd gesteld. En Hij dit opende bij **hoofdstuk 61** de **verzen 1 en 2** voorlas.

Luc. 4:14-22. *“En Jezus keerde in de kracht des Geestes terug naar Galilea. En de roep over Hem ging uit door de gehele streek. En Hij leerde in hun synagogen en werd door allen geprezen. En hij kwam te Nazaret, waar Hij opgevoed was, en Hij ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te le-*

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

zen. En Hem werd het boek van de profeet Jesaja ter hand gesteld en toen Hij het boek geopend had, vond Hij de plaats, waar geschreven is: De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.

Daarna sloot Hij het boek, gaf het aan de dienaar terug en ging zitten. En de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gericht. En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is dit schriftwoord voor uw oren vervuld. En allen betuigden hun instemming met Hem en verwonderden zich over de woorden van genade, die van zijn lippen kwamen en zij zeiden: Is dit niet de zoon van Jozef”?

Dit aangename jaar des Heren, deze dag van het heil is de dag d.w.z. het tijdperk, de bedeling waarin wij nu nog leven, maar die snel ten einde gaat; ja, die elke dag ten einde kan zijn, want de tekenen daarvoor zijn onweerlegbaar.

Het plaatsvervangend lijden en sterven van de Heer Jezus op het kruis van Golgotha vormde dus het einde van de bedeling der wet en toen Hij was opgestaan uit de dood (als eersteling) ving de nieuwe schepping aan. Immers, Hij is het hoofd van de nieuwe schepping, die verrijst uit de doden.

Nu gaan wij naar het boek Handelingen en zien dan duidelijk, dat de Heilige Geest op die nieuwe schepping, de Gemeente, dat Lichaam van Christus wordt uitgestort, want de Vader heeft de Zoon; nadat Deze de hemelen was doorgestaan en alles tot volheid had gebracht: uitermate verhoogd en Hem gezet aan Zijn rechterhand in de Hemelse Gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle Naam die genoemd wordt, niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw.

Toen heeft God op grond van Zijn belofte de Heilige Geest uitgestort, waarvan wij dan ook lezen in **Hand. 2:17**. *“En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouderen zullen dromen dromen”.*

Dit gedeelte is dus in beginsel vervuld aan de Gemeente, want elke persoon die de Heer Jezus aanneemt als zijn persoonlijke Verlosser en Zaligmaker, als zijn Heer en bezitter, wordt een lid (ledemaat) van Zijn Lichaam, de Gemeente en ontvangt Zijn Geest.

Maar straks krijgt deze belofte nog een eindvervulling voor het Joodse volk, als dit zich als volk bekeert. Daar gaan wij later nog dieper op in. Nu bepalen wij ons echter bij de uitstorting van de Heilige Geest op (en in) de Gemeente als het Lichaam dat geboren / voortgekomen is uit het volbrachte werk van Zijn Zoon.

Wij zijn mede gekruisigd, mede gestorven, mede begraven aan onze oude natuur, maar ook tezamen met Hem opgewekt en verreezen als de nieuwe mens.

Wij hebben de vorige keer reeds gezien, dat er in deze tijd (d.w.z. van het tot volheid komen van de Gemeente) geen onderscheid tussen Jood en heiden is, maar ik wil dit nu nog verder uitdiepen.

Wij hebben een gedeelte uit **Efeze 1** gelezen en daar gaan wij nu nog eens naar terug. Daarin staat weliswaar dat Paulus in het bijzonder voor de Gemeente aldaar bidt, maar dat beperkt zich niet tot Efeze alleen, want die brief aan Efeze werd doorgegeven en in alle Gemeenten en kringen in de omtrek voorgelezen. Paulus schrijft dan: **Ef. 1:16**. *“niet op te danken, u gedenkende bij mijn gebeden”.*

Zij hadden door de gave van de Heilige Geest reeds de Geest van het kindschap, het zoonschap ontvangen, maar nu moest de Heilige Geest hen kennelijk ook nog de Geest van wijsheid en van openbaring geven. Want wanneer wij wedergeboren zijn, vangen wij pas aan in Gods leerschool, zoals dat ook in het natuurlijke leven is.

Een baby heeft bij de geboorte weliswaar de levensadem / de levensgeest ontvangen, maar moet dan nog opwassen en opgroeien tot een volkomen mens, tot een volwassen man of vrouw Hoeveel te meer geldt dit, wanneer wij in de Heer Jezus wedergeboren zijn; wij behoren dan geen geestelijke baby's te blijven, want de

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Heer Jezus wil ons doen opgroeien, totdat wij de volkomen mangelgestalte hebben verkregen in Hem. En daar bidt Paulus dan ook voor

Want hij schrijft hier niet aan mensen die onbekeerd en zodoende niet wedergeboren zijn, maar aan de heiligen en gelovigen in Christus Jezus (**vers 1**). En daarom bidt hij in **vers 17**: ***“opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid (want dan pas is God ook onze Vader) u geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen”.*** Als wij een kind van God geworden zijn, moet ons nog veel geopenbaard worden.

De Heer Jezus heeft de twaalf apostelen en ook de discipelen gedurende drie en een half jaar onderwezen en hen in die tijd veel geleerd en toch waren dat nog dingen die slechts tot de grondbeginselen van het geloof behoorden. En dan zegt de Heer, voordat Hij weggaat naar de heerlijkheid van Zijn Vader in **Joh. 16:12-13**. ***“Nog veel heb ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen”.***

Ja, dat is groei. Vandaag de dag blijven de kinderen Gods baby's en ik zeg altijd: daarom zijn de dienstknechten en voorgangers tegenwoordig zo moe, want ze krijgen pijn in hun rug van al die kinderwagens en het alsmaar aandoen van schone luiers.

Maar dat moet zo niet blijven; dat begrijpt u toch wel? Wij moeten zelf opwassen in de Heer, zodat wij zijn heerlijkheid gaan openbaren, die Hij ons alleen kan geven als wij Hem werkelijk kennen. Daarom zegt Paulus: ***“om Hem recht te kennen”.***

Daar heeft hij zelf ook alles voor over, zoals wij kunnen lezen in **Fil. 3:7-11**, waaruit ik slechts citeer: **Vers 7-8**: ***“Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om Zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis (zodat er niets meer van die Paulus over is), opdat ik Christus moge winnen”.***

En **vers 10-11**: ***“(Dit alles) om Hem te kennen en de kracht Zijner opstanding en de gemeenschap aan Zijn lijden, of ik, aan Zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.*** (van tussen de doden uit)

Niet de opstanding van de doden, die voor iedereen geldt, maar de opstanding van tussen de doden uit; dat wil zeggen: die heerlijkheid waarmee Christus als Eersteling van tussen de doden uit verrees, die Volmaakte Man, die natuurlijk altijd Zoon van God geweest is. Daarom kon God Hem als mens verheerlijken en aan Zijn rechterhand in Zijn troon zetten

En ook wij zijn daartoe geroepen. **Fil. 3:21**. ***“die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen”.***

Daar willen wij het in deze studie nu ook verder over hebben. Onze roeping ligt heel ergens anders, dan de roeping voor het Joodse volk. Daarom bidden wij met elkander dit gebed van onze apostel Paulus in **Efeze 1:17-18**, dat ik ter wille van een beter begrip een keer in de “wij” en “ons” vorm lees.

“opdat de God van onze Here Jezus Christus, de Vader der heerlijkheid, “ons” geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen: verlichte ogen [“onze”] harten, zodat “wij” weten, welke hoop zijn roeping wekt, hoe rijk de heerlijkheid is zijner erfenis bij “ons” de heiligen”.

De Gemeente ontvangt een totaal andere erfenis dan het Joodse volk. Het is een list van de vijand, om het door de eeuwen heen vanuit de kerken, de Christelijke kerken, te doen voorkomen alsof de Gemeente de voortzetting van Israël zou zijn.

Daarom is er ook geen geestelijke groei, behalve bij diegenen die door de Heer afgezonderd werden, want Gods volk is maar een klein volkje. Daarom ook die woorden: ***“zodat gij weet..., welke hoop Zijn roeping wekt”.*** Waartoe zijn wij geroepen?

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Weet u het? Ik ga daar zo nader op in. Laten wij verder lezen **vers 19-20**. **“en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht, die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten”.**

Ja, toen de Heer Jezus uit de doden opstond, van tussen de doden uit, gebeurde dit door de uitzonderlijke grote en geweldige kracht van Zijn God en Vader. Hij stond als mens op door de kracht van de Heilige Geest, doch als God had en heeft Hij altijd eeuwig leven. Als mens is Hij gekruisigd, gestorven en begraven en Zijn ziel is uitgestort in het dodenrijk.

Maar over Hem, Die geen zonde heeft gekend, noch zonde gedaan heeft, kon de dood geen macht behouden en satan was van toen af aan geen machthebber meer over het dodenrijk! De dood moest Hem niet alleen weer teruggeven, maar de Heer Jezus nam hem gevangen. Hij nam het gehele dodenrijk gevangen, want daarover is de Heer Jezus nu Heer en Meester, zodat Hij met recht en reden kan zeggen in **Openb.1:18b: “Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk”.**

Door deze overweldigend grote kracht stond Zijn aardse lichaam, dat daar in het graf lag, in één moment op, in een verheerlijkt en onsterfelijk lichaam. Doch dat niet alleen, want ook het Joodse volk krijgt straks als aards volk eeuwig leven en een onsterfelijk lichaam, maar om als mensen op aarde te leven. De Heer Jezus echter ontving een hemels lichaam, waarmee Hij direct naar de hemel kon opvaren. (geboorte feest van de Mensenzoon, het feest van de Eerstelingsgraf, het geboorte feest dat God met ons wil vieren)

Voordien was Hij als Zoon van God in de hemel; *niet* als mens! Nu echter is Hij *in een menselijk lichaam*, maar een *verheerlijkt* en *onsterfelijk lichaam*, opgevaren naar de hemel en zit nu in die hoedanigheid aan de rechterhand Gods. Dat moet u zich eens indenken!

De heilige engelen, de heilige cherubs staan voor de Troon van God en moeten hun aangezicht bedekken voor de lichtglans van die geweldige God. Niemand kan Hem aanschouwen, want Hij is één en al licht en heiligheid. Maar de Heer Jezus zit *als mens* aan Zijn rechterhand; God heeft Hem uitermate verhoogd en Hem de Naam boven alle naam gegeven.

Geen cherub, geen troonengel heeft die Naam, die Hij als mens heeft. Als Gods Zoon is Hij eeuwig God geweest, maar... Hij is mens geworden en dat is het geweldige, dat wij goed moeten onderscheiden.

Welnu, in die gedaante zit Hij daar en God heeft Hem alle macht gegeven. De Heer Jezus zegt na Zijn opstanding in **Matt. 28:18**. **“Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde”.** En van gelijke strekking is hetgeen Hij in **Openb. 1** spreekt als Hij aan Johannes verschijnt. U weet, Johannes was één van Zijn meest geliefde apostelen; hij lag altijd aan Zijn borst.

Wij kennen dat **“aanliggen”** niet uit eigen ervaring, want wij zitten aan tafel, maar in de dagen van de Heer Jezus, in het Jodendom, lagen zij aan tafel en de een lag a.h.w. in de schoot van de ander.

Dat klinkt wellicht wat vreemd, maar u kunt dat wel begrijpen, wanneer u bedenkt, dat de één met zijn hoofd tegen de ander aanlag. Zij lagen dus aan tafel en Johannes lag aan de borst van de Heer Jezus; hij had de eerste plaats, omdat de Heer hem zo lief had.

Doch als diezelfde Johannes zijn Heer ziet in de heerlijkheid, welke Deze nu als *de mensenzoon* bij de Vader heeft, valt hij als dood aan Zijn voeten. Hij schrijft later hierover in Openb. 1:17-18. **“En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en ik ben dood geweest, en zie, ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk”.**

Zie u het? Hij heeft de gevangenis (het dodenrijk) gevangen genomen. Wellicht kunnen wij daar later nog eens dieper op in gaan, want wij kunnen niet allerlei dingen tegelijk behandelen. Het gaat nu om onze roeping.

Wij keren terug naar **Ef. 1** en daarvan **vers 19**. **“en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons, die geloven, naar de werking van de sterkte zijner macht”.**

“de Laatste Dagen”.

in 25 delen.

Het gaat er dus om, dat ook wij gaan geloven in die werking van de sterkte Zijner macht, die overweldigend grote kracht aan ons en naar de mate waarin u en ik dit werkelijk geloven, wordt het ons deel en wil de Heer het ons door de Heilige Geest geven.

Dat de Gemeente vandaag de dag overal zo krachteloos is, is niet alleen een gevolg van de eindtijd waarin wij leven, maar ook van het feit dat de Heer Jezus in onze levens niet werkelijk alles kan zijn. Men zegt dat wel en er is natuurlijk ook nog wel een prediking, waarin de Heer Jezus wat in het midden staat, maar het gaat daarbij veelal om nog zoveel dingen meer die wij (voor Jezus) moeten doen. Wat denkt u? Zouden wij iets voor de Heer moeten doen?

Of moet het net andersom zijn en moet de Heer Jezus alles aan ons gaan doen? Wij draaien het altijd om en beseffen daarbij niet, dat wij dan in wezen het paard achter de wagen spannen. Maar laten wij niet verwachten dat wij hard gaan, als het paard achter de wagen gaat.

En toch is juist die situatie overal in de Gemeente aanwezig. Wij lezen net: **“Hoe overweldigend groot Zijn kracht is aan ons, die geloven naar de werking van de sterkte van Zijn macht”**. Over die kracht wil ik nog iets zeggen. Paulus zegt in 1 Cor. 1:18. **“Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods”**.

Het Griekse woord voor kracht is: **“dunamis”** (ook wel geschreven **“Dynamis”**) en de reden waarom ik u dit vertel is deze: als u goed luistert, hoort u bij het uitspreken van dat woord eigenlijk iets van het woord dynamiet (een ontplofbare stof) doorklinken. Welnu het wil dit uitdrukken: toen de Heer Jezus aan het kruis Zijn leven gaf, stierf en daarna opstond, kwam er een kracht van God vrij die onvoorstelbaar is.

Ik ga dit nu verder niet meer met dynamiet vergelijken, want die stof is inmiddels ouderwets, God heeft toegelaten dat de mens (want die gaat naar zijn laatste Babylon toe en dat wordt een hoogtepunt) doordringt in enkele geheimenissen van de kracht die God in zijn schepping, d.w.z. in de materie van Zijn schepping heeft gelegd en dat is (zoals u weet) de kernfysica waardoor kernenergie kan worden opgewekt door atoom of te wel kernsplitsing of kernfusie.

Wij weten allen, welk een enorme kracht daarbij vrijkomt en wel zo'n kracht dat een mens deze niet meer de baas is. Door een projectiel met kernlading vernietigd men een hele wereldstad, want wat de mens uitdenkt is alleen maar een kracht tot verderf!

Nu neem ik het volgende als voorbeeld: de kracht die God in Zijn schepping legt, legt Hij niet in het grootste, machtigste, imposantste van Zijn schepping, maar in het geringste, het kleinste van Zijn schepping en dat is de materie, want de materie bestaat uit de allerkleinste deeltjes van de schepping en in die materie zit dus die geweldige kracht.

Wanneer die kracht nu uit die materie vrijgemaakt wordt (en in onze dagen kan men dat), ontstaat er iets onvoorstelbaars. Men is nu ook bezig met (naar men zegt) kernfusie voor vredelievende doeleinden. Let u op wat de mens hier beweert: vredelievende doeleinden. En nu vraag ik u: hoe kan een mens met zijn macht en met de onmetelijke krachten die hij oproept (maar niet beheerst) vredelievende dingen doen, als hij zich zelf kapot maakt? Wezenlijke vrede is er alleen door het bloed van het kruis. Elke andere vrede is een valse, een leugen vrede; houdt u dat goed in de gaten. Het is een schijnvrede, ook als het vanaf de kansel wordt gepredikt.

Als dus reeds uit het minste van Gods schepping, namelijk uit de materie, wanneer die gefuseerd of gesplitst wordt, zo'n enorme kracht vrijkomt, hoeveel kracht zal er dan vrij komen als de Schepper Zichzelf als het ware fuseert (samenvoegt), dan wel splitst en dat is gebeurd op het kruis van Golgotha.

Tot zover, volgende keer gaan we hiermee verder.

Amen, de Heer Zegene u.